

Žena č. 1, 43 let, 2 děti (13 a 17 let), pracuje na pozici odborné referentky ve státním sektoru, v současné době na plný úvazek

ad2) „*Vydělání peněz*“

ad3) „*O kariéru nestojím, takže jsem stále na stejné pracovní pozici. I přesto, že jsem za svůj život vyzkoušela tři zaměstnání, všechny byly obdobného typu a také bez tendence kariérního postupu*“

ad4) „*Rodina pro mě znamená vše, s čím souvisí můj nevelký zájem o kariérní postup. Péče o rodinu pro mě představuje spokojený život, rodinu ale také dobré vztahy v rodině.*“

ad5) „*Cítím se jako nepostradatelný členek celé rodiny. Během jednoho dne musím umět vystřídat různé role, například ve vztahu ke svým dcerám, musím být pro ně kamarádka, ale někdy i přísná maminka. A zároveň zastávat roli manželky a partnerky.*“

ad6) „*Ohromný pocit zodpovědnosti, vnímala jsem se jako poslední nejdůležitější členek celého procesu péče o ně.*“

ad7) „*Ne, vůbec. Pro mě je to jasně rozdělený, já jako žena doma a manžel v práci.*“

ad8) „*Spíše podle potřeby, když jsem byla sama doma, byla všechna práce jasně na mě, a když přišel manžel, tak rád vykoupal děti nebo uvařil. Když viděl, že jsem unavená, nebylo pro něj problém vyčistit, vyžehlit, dokonce i umýt okna. Nikdy jsem ho do ničeho nenutila, sám vyzpovoval, kdy je potřeba pomoc s domácností.*“

ad9) „*Pomáhali mi prarodiče z obou stran, když jsem byla nemocná nebo si potřebovala něco vyřídit, vždy byli ochotní a rádi pohlídali. Žádná pravidelnost v tom ale nebyla. Jinak kromě školky jsem nikdy žádné služby nevyužívala.*“

ad10) „*Ne pro mě bylo absolutně normální být doma a plně se věnovat dítěti po celé 4 roky. Asi před pěti lety jsem vyzkoušela pracovat na poloviční úvazek. Pracovala jsem tak přibližně půl roku, vzhledem k tomu, že mi byly finanční prostředky pokráceny, ale obsah práce ne byla jsem nucena vrátit se na plný úvazek.*“

ad11) „*Sladit v dnešní době rodinný a pracovní život je strašně těžké. Vlastně nemožné, vždy se musí jedna část ošidit, nejde prostě dělat oboje na 100 %. Asi by mi k tomu pomohlo, kdybych začala využívat nějaké externí služby, jako úklid domácnosti, občasné vaření apod. Ale to už by nebyla moje péče o rodinu. Takže proto tyto služby nevyužívám.*“

ad12) „*Záleží hodně na druhu práce a na zainteresovanosti jedince. Ale asi se to nedá úplně globálně určit. Já sama pořad o podnikání uvažuji, ale myslím si, že to zabere daleko více času, než když je člověk zaměstnaný a má pevnou pracovní dobu.*“

ad13) „*Na koníčky moc čas nemám, ale jinak si ráda čtu, koukám na filmy nebo pletu drátěné košíky. A asi koníčkem bych i nazvala výlety s rodinou. Navštěvujeme převážně české hrady, zámky a zříceniny.*“

ad14) „*Od pondělí do pátku jsem v práci, domů se chodím akorát vyspat. Rodinně žijeme vlastně jen o sobotách a nedělích, což je pro mě hodně málo.*“

Muž č. 1, 50 let, podniká v oblasti stavebnictví

ad2) „*Radost*“

ad3) „*Po škole jsem byl 11 let zaměstnaný, byla to výborná zkušenost, ale už bych nechtěl. Nejsem zaměstnanecký typ, rád si řídím práci a volný čas podle sebe.*“

ad4) „*Rodina...., no, vlastně všechno. Péče o rodinu považuju za kompletní servis, který děláme jeden pro druhého.*“

ad5) „*Moje role v rodině je samozřejmá, když je potřeba uvařit uvařím, když uklidit uklidím. Pracuju, abych vydělal peníze, za které stavíme dům, plánuju společné výlety, takže všechno co dělám, dělám pro ně, tak jak by to každý chlap měl dělat.*“

ad6) „*Více méně se pro mě nezměnilo nic. Horší bylo období před tím, když jsme se rozhodovali, že je tedy čas na rodinu, tak bylo pro mě těžký přiznat si, že teď už přijde ta opravdová zodpovědnost.*“

ad7) „*Napadlo mě to, ale myslím si, že málo mužů je tak trpělivých jako ženy, aby se dokázali s rozvahou postarat o dítě. Takže je lepší když to dělají ženy a chlapi radši budou chodit do práce a budou vydělávat peníze.*“

ad8) „*Všchno vyplynulo ze situace, ale každý vlastně umí plnohodnotně zastoupit toho druhého.*“

ad9) „*To mě se netýkalo. Rozhodnutí o tom, že začnu podnikat, nemělo žádný vliv na to, že máme děti.*“

ad10) „*Za pochodu.*“

ad11) „*Rozhodně podnikání, protože já si řídím sám svůj volný čas, takže když je manželka v zaměstnání, je potřeba něco zařídit, tak já tak v 99 % můžu vždycky. Jsem naučený, domlouvat si termíny práce v takovém rozsahu, aby to bylo variabilní.*“

ad12) „*Stavím dům, to je můj koníček :) Ale rád sportuju, jezdím na kole a lezu po skalách. S kamarády jednou za čas vyrážíme na pár dní lézt do zahraničí, Španělsko, Turecko apod.*“

ad13) „*Já nemám typický týden. Když mám hodně práce, tak pracuju od svítání do tmy ať je týden nebo víkend a když je špatné počasí nebo není práce, tak dělám něco doma nebo si pustím pěkný film.*“

Žena č. 2, 44 let, dvě dcery (11 a 9 let – navštěvují základní školu), vysokoškolské pedagogické vzdělání, povoláním učitelka na základní škole, drobné podnikání v pořádání kroužku anglického jazyka

ad2) *“Pro mě je práce vlastně zábava, jsem mezi lidmi, vydělám si nějaké peníze, vzdělávám se tam.”*

ad3) *„U mne bohužel žádný kariérní postup nebyl, od té doby, co jsem nastoupila, jsem stále na stejné pozici. Profese učitelky nemá prakticky žádnou možnost kariérního postupu, i proto jsem začala vést kroužky angličtiny, abych měla nějakou změnu, rozptýlení.”*

ad4) *“Rodina pro mě znamená smysl života a péče o rodinu je určitý druh povinnosti, ale příjemné povinnosti, bez které to v životě nejde. Přichází automaticky s narozením dítěte.”*

ad5) *„Jako roli matky, manželky, ale zároveň hospodyně a kuchařky.”*

ad6) *„Příchodem dítěte se změnilo úplně všechno. Narůstal pocit zodpovědnosti, starosti, ale i spousty krásných zážitků a památek. Život se nám obrátil vzhůru nohama, vše děláme pro děti, přizpůsobujeme se jim.”*

ad7) *„Ne, absolutně.”*

ad8) *„Povinnosti jsme si nerozdělovali, tím, že jsem zůstala doma, jsem o domácnost pečovala já a manžel byl ten, kdo vydělával peníze. V době kdy jsem byla na rodičovské dovolené, pracoval manžel od pondělí do pátku v zahraničí, takže jsem se musela o všechno co se dětí a domácnosti týče, postarat sama.”*

ad9) *„S péčí o rodinu my zpočátku vůbec nikdo nepomáhal, především proto, že žijeme kousek od Prahy, rodiče mám na Moravě a rodiče manžela žijí v Anglii. Když ale byly holky větší, začala jsem si využívat občasné hlídání. Potom jsem začala využívat i služby úklidu domácnosti a péče o zahradu, abych měla více času na děti a na sebe a musím říct, že jsem naprosto spokojená.”*

ad10) *„Před tím, než se mi narodila dcera, jsem nepracovala, cestovala jsem s manželem, tehdy ještě přítelem, za prací, takže změnu zaměstnání ani úvazku jsem neřešila. Ale po skončení rodičovské dovolené mladší dcery, jsem nastoupila na poloviční úvazek, jako učitelka a když byly holky větší, úvazek jsem si navýšila.”*

ad11) *„No slad'ovat pracovní a rodinný život je těžké, ale vzhledem k tomu, že pracuji ve stejné základní škole, kterou moje holky navštěvují, je to mnohem lehčí. Jezdíme do školy i ze školy společně, holky mají poměrně stejné koníčky, takže i odpolední aktivity nemáme příliš hektické.”*

ad12) *„No, to je těžké. Zaměstnání má velkou výhodu v garanci stabilního příjmu, ale zase má pevně stanovenou pracovní dobu, kterou musí dodržovat. Naopak když člověk pracuje sám na sebe, tak může být více flexibilní a více si práci koordinovat podle potřeby.”*

ad13) *„Ve volném čase se asi nejvíce věnuji dětem, jezdíme na výlety, chodíme do kina, do divadla. Jediným mým koníčkem, který mám je scrapbook, ale na něj už v poslední době nemám příliš času, protože jdu raději s dětma na kolo nebo na procházku.”*

ad14) „Od pondělí do pátku je honička, od rána do večera se prakticky nezastavím. Víkendy se věnuji rodině a snažím si s nimi užít všechnen volný čas.“

Muž č. 2, anglicky hovořící občan s vysokoškolským vzděláním, v současné době pracuje na pozici vedoucího IT oddělení v jedné nejmenované společnosti v Praze

ad2) *“Práce je pro mě něco, kam musím pravidelně chodit, abych měl peníze a uživil rodinu. Kdybych nepotřeboval peníze, tak bych chodil do práce pouze na poloviční úvazek a zbytek času věnoval rodině.”*

ad3) *“Začínal jsem jako IT technik a po dvaceti letech jsem stále IT technik, jen na vedoucí pozici. Žádný významný kariérní postup jsem od školy nezažil. Pracoval jsem v několika zemích, převážně po Evropě, ale všechno probíhalo na stejné pracovní pozici, jako jsem teď. Nevím, zda se to dá považovat za kariéru, vyzkoušet si pracovat v různých multikulturních společnostech.”*

ad4) *“Rodina znamená budoucnost a péče spočívá ve finančním zabezpečení.”*

ad5) *„Svoji roli otce vnímám jako důležitou a nepostradatelnou, protože když nebudu pečovat o své děti, nenaučím je pracovní morálky, správnému chování, nebudu mít na co být pyšný, nebudu mít žádnou budoucnost.“*

ad6) *„No s příchodem dítěte se změnilo vlastně všechno..... museli jsme se naučit hospodařit s penězi a museli jsme se naučit pracovat pod tlakem a s únavou.“*

ad7) *„Ne, vůbec ne.“*

ad8) *„Ne, povinnosti jsme si nestanovily, vzešlo to podle potřeby.“*

ad9) *„S příchodem dětí jsem chtěl změnit zaměstnání, protože jsme se usadili v jedné vesnici kousek za Prahou a já tehdy pracoval od pondělí do pátku ve Švédsku, ale nikde jsem nedostal platové a jiné podmínky, které by pro mě byly výhodné. Až teprve před dvěma lety, jsem našel zaměstnání v České republice, v Praze, které mi nabízí prakticky stejné podmínky jako firma v zahraničí.“*

ad10) *„V týdně chodím z práce poměrně dost pozdě, takže o veškerou práci v domácnosti, péče o holky, rozvoz po kroužkách, dělání domácích úkolů, zastává moje žena. Takže rodinný a pracovní život mi sladit příliš nejde, nemít ženu, která vše zastane, tak bych to sám nezvládl. Ale o víkendu se jim vše snažím vynahradit, snažím se občas něco uvařit a věnovat se holčákům a manželce.“*

ad11) *„Každé má své výhody a své nevýhody, hodně záleží na tom, v jaké oblasti člověk podniká. Jsou oblasti, ve kterých si člověk může přizpůsobit čas, ale v některých ne. Já bych tedy podnikání za zaměstnání neměnil.“*

ad12) *„Veškerý svůj volný čas trávím s dětmi. To je můj největší koníček, jezdíme na dovolený, na kole, na brusle, na výlety a užíváme si jeden druhého.“*

ad13) *„Pracovní týden je velmi tvrdý, od pondělí do pátku nic jiného krom práce nestíhám. Víkendy jsou pro mě svaté, snažíme si co nejvíce času všichni pohromadě.“*

Žena č. 3, 34 let, zaměstnaná na plný úvazek, staniční sestra, 2 děti (dvojčata kluci 8 let), středoškolské vzdělání s maturitou

ad2) „V první řadě výdělek a způsob zabezpečení rodiny, ale taky i určité poslání, vzhledem k tomu, že jsem zdravotní sestra. A taky ta samotná práce mě baví.“

ad3) „U mě postup určitě byl, dosáhla jsem vedoucí funkce z řadové sestry na staniční. Další postup už ale nepředpokládám, protože ten by byl podmíněn dalším studiem, magisterským a vzhledem k tomu, že mám dvě malé děti, tak další studium v blízké době neplánuju.“

ad4) „Rodina pro mě znamená všechno, lásku, strach, zodpovědnost, smysl života. No a péče o rodinu, to je něco neskutečně náročného, co si člověk uvědomí, až potom, co to zažije.“

ad5) „Svojí roli vnímám jako důležitou a naprosto nepostradatelnou. Důležitou ve smyslu té opravdové péče o ně, protože manžel i děti spoléhají prakticky ve všem na mě, ať doma jsem nebo nejsem.“

ad6) „Naprosto všechno, život se obrátil vzhůru nohama. V té době jsem ještě měla rok studia před sebou, takže jsem potřebovala zajistit hlídání na dva víkendy v měsíci. V tuto chvíli mi strašně pomohli rodiče, kteří se mnou jezdili do školy a hlídali v Praze, o přestávkách jsem chodila kojit. Polovina mé mateřské a rodičovské byla strašně náročná.“

ad7) „Padl doma takový návrh, ale ne z mé hlavy. Byla jsem proti, protože bych měla dvě plnohodnotná zaměstnání. Z práce bych volně přešla do druhé domácí práce. Protože manžel by byl opravdu na rodičovské dovolené, od slova dovolená. Vím, že by se dětem věnoval, možná i víc než já, ale všechna práce okolo by stála, nic jiného by v domácnosti nedělal.“

ad8) „Vzhledem k tomu, že jsem ještě studovala, tak jsme se snažili rozdělit si povinnosti tak, že já budu obstarávat děti a jídlo a manžel vypomůže s domácností. Nikdy to ale nefungovalo. Všechno jsme řešili za pochodu.“

ad9) „Strašně mi pomáhají rodiče, nejen první rok, když jsem studovala, ale i teď. Když jsou kluci nemocní, tak si je k sobě berou klidně i na celou dobu, co marodí. Někdy i na čtrnáct dní. Krom školky jsem využívala a stále i využívám občasně hlídání, o prázdninách nebo nějaký večer v týdnu, když si chceme někam s manželem vyrazit. Co se týče pomoci s domácností, tak zatím máme paní, která nám žehlí. Plánujeme, i že nám bude uklízet, alespoň jeden krát týdně, abych se více mohla věnovat dětem a sobě.“

ad10) „Změnu zaměstnání ne, ale pracovní úvazek jsem po rodičovské dovolené změnila. Než jsem měla děti, tak jsem pracovala na směnný provoz (noční a denní). Po návratu z rodičovské mi bylo dovoleno pracovat pouze v týdnu a maximálně 8,5 hodiny denně jako staniční sestra.“

ad11) „Velice těžko, manžel si dodělává vysokou školu, což je určitá komplikace. O víkendu, když není ve škole, tak se věnuje školním povinnostem, na které se potřebuje soustředit, proto se snažím s kluky jezdit k babičkám nebo na výlety. Ale to pouze o víkendu, v týdnu krom základního úklidu, vaření a dělání domácích úkolů už nestíháme nic.“

ad12) „Nad tím jsem asi nepřemýšlela, vzhledem k tomu, že mám povolání, ve kterém podnikat prakticky nejde, tak jsem neměla důvod zvažovat tuhle možnost. Ale co se týče snadnější harmonizace, tak rozhodně zaměstnání je podle mě snazší pro sladování rodiny,

protože člověk má jasně stanovenou pracovní dobu a každý měsíc mu přijde stejná výplata, takže se ani nemusí bát, že nezvládne uživit rodinu. “

ad13) „Koníčkem je pro mě volný čas strávený s dětmi ve smyslu výletů, hraní her a dovolených. Ráda bych chodila cvičit po práci, ale to už bych nestíhala děti vyzvednout ze školy, takže bohužel zatím nechodím. Možná až nám začne paní i uklízet a ne jen žehlit, tak bude více času. “

ad14) „Od pondělka do pátku práce a neustálý koloběh doma, úkoly, večere, úklid a jít spát. A o víkendech občas jedeme na nějaký výlet nebo pracujeme na zahradě. “

Muž č. 3, 38 let, zaměstnaný na plný úvazek, nedokončené vysokoškolské vzdělání

ad2) „Cestu, smysl života. “

ad3) „Na kariérním žebříčku postupuju zatím stále výš, na stejném místě jsem nebyl více než dva roky, i přesto, že jsem v jednom a tom samém zaměstnání už od školy. Pokud by mi firma neumožnila další postup, odešel bych jinam. “

ad4) „Radost, zodpovědnost a budoucnost. Péče je povinnost finančního zabezpečení dětí a příprava na život. “

ad5) „Moje role, jako role chlapa je jasně daná ve finančním zabezpečení rodiny, aby nestrádali a měli vše, co potřebují. “

ad6) „Změnilo se všechno ve smyslu větší zodpovědnosti, strachu, ale i radosti a štěstí, ale jinak se vlastně nic nezměnilo. “

ad7) „Ano, já jsem chtěl zůstat na rodičovské dovolené, vedli jsme o tom několika hodinové debaty, protože manželka byla zásadně proti. No a proč jsem chtěl s nimi zůstat doma, tak to je jednoduchý, vím, že dětem mám co dát a co je naučit. “

ad8) „ Někaké povinnosti jsme si rozdělovali, ale vzhledem k tomu, že manželka chtěla zůstat na rodičovské dovolené, tak pro mě bylo jasné, že o děti i domácnost bude pečovat ona. “

ad9) „ Ne, vůbec, to mě ani nenapadlo. Děti mě nijak při práci neomezují. “

ad10) „No, jak sladju pracovní a osobní život.... chodím do práce a večer, když je čas, tak s kluky učím angličtinu nebo si něco zahrajeme. O víkendu chodím do školy, doplňuji si vysokoškolské vzdělání, takže není moc čas na nějaké rodinné výlety apod. “

ad11) „To se asi nedá říct, závisí na obsahu práce a pracovní pozici a zároveň na oboru, ve kterém se podniká. Jsou zaměstnanci, kteří mají mít času na koníčky a rodinu než podnikatelé a zase naopak. “

ad12) „ O všechny koníčky jsem přišel s tím, když se narodily děti. “

ad13) „Od pondělí do pátku jsem v práci, někdy soboty pracuju z domova nebo jsem ve škole. “

Žena č. 4, 33 let, vysokoškolské vzdělání, pracuje na šestinový úvazek na pozici mediální podpory, 2 děti (kluci, 3 a 4 roky)

ad2) „*Povinnost a rozptýlení*“

ad3) „*Začínala jsem pracovat na plný úvazek ještě před ukončením školy a i po jejím ukončení jsem byla stále na stejné pozici. Následně jsem odešla na mateřskou, která v mém případě trvala necelé 4 roky, a následně jsem se vrátila na tu samou pozici. A asi po čtyřech měsících mě povýšili, údajně proto, že jsem se na mateřské změnila.*“ :)

ad4) „*Rodina je pro mě to hlavní, byť ne to jediné v životě, jako například práce, která je pro mě taky velmi důležitá, ale rodina je vždy na prvním místě. Péči o rodinu беру jako povinnost, která k rodině ale samozřejmě patří. Já osobně si pod péčí o rodinu představím vše, co musím udělat pro to, aby rodina fungovala, tedy uvařit, vyžehlit, vyprat apod.*“

ad5) „*Svoji roli matky nevnímám nijak zvlášť odlišně od role otce. S manželem se plnohodnotně zastupujeme v případě jakékoli potřeby.*“

ad6) „*Tak u mě prakticky všechno, především to, že jsem musela přestat chodit do práce, musela jsem si zvyknout být doma, což mi dělalo z počátku velké problémy, následně jsem se tomu přizpůsobila, ale nemůžu říct, že bych si na to zvykla. Naopak těšila jsem se, až mateřská skočí a budu moct zase nastoupit do zaměstnání.*“

ad7) „*Ano, ale spíše s nadsázkou. Když přišlo na lámání chleba, jak se říká, tak jsem zůstala doma s dětmi já a to především z finančních důvodů. Po pár letech, co jsem byla doma, jsem opravdu chtěla už jít do práce a manžel by rád zůstal s dětmi doma, ale z finančních důvodů to možné nebylo. Ale přišla možnost nastoupit do práce na šestinový úvazek a vše bylo vyřešeno.*“

ad8) „*Ne, tak to opravdu nemáme. Prakticky se ve všem dokážeme zastoupit. Jediná výjimka je ve vaření a praní. Já více vařím a manžel více pere, ale neznamená to, že já nikdy neperu a manžel nikdy nevaří. Spíše se to tak nějak ustálilo a my jsme si toho po delší době začali všímat.*“

ad9) „*Vzhledem k tomu, že jsou děti malé a do školky nám je nevzali, tak navštěvují tři dny v týdnu soukromou mateřskou školku a v těchto dnech já chodím do práce. Když jsou děti nemocný, tak hlídá prakticky vždycky jedna z babiček, ještě se nám nestalo, že bych musela s dětmi zůstat doma a vzít si paragraf.*“

ad10) „*Věděla jsem, že se chci vrátit do zaměstnání co nejdříve, tedy využila jsem tu nejkratší možnost na čerpání dávek. Také jsem ale věděla, že nechci nastoupit ihned na plný úvazek. V zaměstnání mi bylo vyhověno, takže v současné době mám úvazek šestinový, který je pro mě naprosto vyhovující.*“

ad11) „*Pro mě je sladování práce a rodiny nyní naprosto ideální. Mohla jsem zůstat doma a věnovat se pouze dětem, ale rozhodla jsem se pracovat, a mohu říct, že jsem naprosto spokojená. Kdybych byla v práci méně než 3 dny v týdnu, nemohla bych dělat tak důležitou práci jako dělám a kdybych tam byla častěji, tak už bych musela omezit rodinu a to nechci. Potřebuji mít pocit, že rodině dávám alespoň o maličko více než té práci. Pro mě je nyní proces sladování rodiny a práce v naprosté rovnováze.*“

ad12) „Uvažovali jsme o společném podnikání, ale zakládat podnik, když jsou děti malé, je nereálné. Při důkladnějším zvažování jsme zjistili, že by nám podnikání zabralo daleko více času, než teď a to v současné chvíli nejde. Možná bychom měli dohromady více času, ale nemohli bychom ho trávit dohromady. Takže s malými dětmi je rozhodně výhodnější být zaměstnaný.“

ad13) „Ve volném čase cestujeme, snažíme se s dětmi být co nejvíce venku. Co se týče koníčků bez dětí, tak skládám puzzle, sice složit mi je trvá klidně i dva měsíce, ale je to zábava, která mě opravdu uklidňuje a během které naprosto vypnu. A co se týče času, který trávíme s manželem, tak našimi společnými aktivitami jsou návštěvy kina a restaurací.“

ad14) „Pondělí až středa chodím do práce a jiné aktivity se během těchto dnů nedají zvládat. Zbytek týdne se věnuju dětem, jezdíme na výlety, chodíme ven apod.“

Muž č. 4, vysokoškolské vzdělání – ekonomické, pracuje v managementu v jedné soukromé firmě v Praze

ad2) „Práce pro mě znamená zdroj obživy, ale také seberealizaci.“

ad3) „Kariérový postup mám dle mého názoru takový normální, přirozený. Nejprve jsem pracoval na pozicích, kde jsem spíše vypomáhal kolegům a učil jsem se od nich, co se dalo a postupně jsem se vypracoval až do managementu firmy.“

ad4) „Rodina je základ život, bez ní by život vlastně ani neměl smysl. Pod péčí o rodinu si představím různé povinnosti, jako aby měli děti co jíst, aby bylo uklizeno apod.“

ad5) „Vzhledem k tomu, že moje žena pracuje a finančně se podílí na chodu domácnosti a já naopak pomáhám s péčí o rodinu, svou roli nevnímám nijak zvlášť výrazně.“

ad6) „Tak krom toho, že najednou máte zodpovědnost i za někoho jiného, ne pouze za sebe a že vlastně vše, co jste doposud dělali, dělat přestáváte a přizpůsobujete ten volný čas dětem, tak ne.“

ad7) „Ano, zvažovali, ale z finančních důvodů to nebylo možné.“

ad8) „Povinnosti rozdělené nemáme, vzhledem k tomu, že manželka pracuje tři dny v týdnu, tak se o povinnosti dělí dle potřeby a únavy. Je pravda, že jsme si poslední dobou začali všimát toho, že já více peru a oproti tomu manželka tráví více času v kuchyni.“

ad9) „Ne, ne. Příchod dětí na mou práci či úvazek neměli žádný vliv.“

ad10) „No tak snažím se, chodit co možná nejdřív domů z práce a večer se věnuju dětem. Koupu je, čtu jim pohádku a ukládám. Ne vždy to ale jde. Občas se stane, že přijdu domů, když už děti spí a když se to opakuje více dní za sebou, děti začínají být nervózní, roztěkaný, protože jim někdo narušil ten jejich standart.“

ad11) „O podnikání jsme s manželkou uvažovali, ale když přišla na řadu otázka času, zjistili jsme, že bychom už na rodinu neměli prakticky žádný čas. Takže jsme přemýšlení o podnikání přesunuli na neurčito, lépe řečeno na období, kdy budou už děti velké.“

ad12) „*Ve volném čase se věnuju dětem nebo s manželkou máme rádi dobré filmy, v kině nebo v televizi.*“

ad13) „*Týden bych rozdělil na pondělí až pátek pracovní a večery se věnuju dětem. A když to jde, tak na víkendy odjíždíme z Prahy a jezdíme různě po výletech.*“

Žena č. 5, 33 let, středoškolské vzdělání s maturitou v oboru zlatnictví, 2 děti (kluk 11 let a holka 6 let), pracuje na plný úvazek na pozici technický asistent v botanickém ústavu

ad2) „Vzhledem k tomu, že obsah mé práce se odvíjí podle ročního období, v létě rozmnožuju kytky, starám se o ně, sleduju jejich vývoj, prostě pracuji na zahradě. V zimě se vše eviduje a zaznamenává do počítače, což je část práce, která mě příliš nebaví. Takže v létě pro mě práce znamená zábavu a rozptýlení, během zimy ji vnímám jako nutnost, povinnost a samozřejmě prostředek k získání financí“

ad3) „Od školy jsem měla dvě zaměstnání, první byla zlatnice a druhou mám nyní jako technická asistentka v botanickém ústavu. Takže žádný kariérní postup jsem neměla a v současné práci ani žádný možný není.“

ad4) „Rodina pro mě znamená všechno. Budoucnost, samozřejmost a v určitém slova smyslu i povinnost péče o ně a zabezpečit je. Bez rodiny by prostě život neměl žádný smysl.“

ad5) „Svojí roli vnímám jako roli matky i otce zároveň. Vzhledem k tomu, že můj manžel je často pracovně v zahraničí, tak se musím o děti i domácnost postarat sama. Někdy je toho až příliš, protože si uvědomuji, že nemůžu ani na chvíli polevit a věnovat se sama sobě.“

ad6) „Když přišlo první dítě, tak nic zásadního, krom zodpovědnosti a menšího omezení, ale žádné velké změny jsem nezaznamenala. Spříchodem druhého dítěte, to už začalo být náročnější, zkoordinovat dvě děti, sebe a práci.“

ad7) „Ne, absolutně ne.“

ad8) „Povinnosti jsme si nerozdělovali, vzhledem k tomu, že můj manžel je často pracovně mimo Českou republiku, zastávám veškeré povinnosti o domácnost a péči o děti já. Když je manžel doma, je dost unavený, ale snaží se pomáhat.“

ad9) „S domácností mi nepomáhá nikdo, krom mé maminky. Jezdí k nám především v době, kdy je manžel služebně pryč a pomáhá mi s dětma a domácností. Nejedná se ale o žádné pravidlo. Jiné služby nevyužívám z prostého důvodu, domácnost a rodina je určitý druh povinnosti, kterou má na starosti žena. I když by mi pomoc pomohla, nechci je využívat, protože pak by se nejednalo o moji péči o domácnost a připadala bych si postradatelně a nepotřebně.“

ad10) „Ano, změnila jsem úvazek, z plného na poloviční. Děti nebyly úplně jediným důvodem této volby. Hlavním důvodem bylo stěhování z Prahy na vesnici a dlouhé dojíždění do práce. Strávila jsem přibližně dvě a půl hodiny denně v autě a díky tomu jsem nestíhala už žádnou práci doma. Nakonec jsem práci změnila úplně a nyní pracuji na úvazek plný, ale 10 minut autem od domu a kdykoli potřebuji volno, přijet dále nebo odjet dříve vyjdou mi vstříc. Čehož si vážím daleko více než polovičního úvazku v předchozím zaměstnání.“

ad11) „Nyní slad'uju práci a rodinu celkem dobře, což je zapříčiněno především výhodami, které mi nabízí můj zaměstnavatel.“

ad12) „Ano, zvažovala jsem, dokonce jsem chvíli podnikala (přibližně 4 měsíce). Měla jsem svůj eshop a následně kamenný obchod s oblečením. Moje práce spočívala převážně objednávání zboží, plánování služeb apod., což jsem dělala z domova. Takhle práce se mi ale bohužel neosvědčila, nedokázala jsem si nastavit pravidla, od kdy do kdy budu pracovat a

především jsem potřebovala být více v kontaktu s lidmi. Proto si myslím, že pro snadnější harmonizaci je lepší zaměstnání. “

ad13) „Ve volném čase odpočívám. Ráda pečuji a zdobím dorty, které dělám na zakázku, ale baví mě to, takže to považuji za svůj koníček. “

ad14) „Od pondělí do pátku jsem v práci a obstarávám děti, odvoz na kroužky, doma úkoly, uvařit a spát. Víkendy spíše odpočíváme nebo obstaráváme barák. Než se zmátoříme, je neděle večer a koloběh začíná nanovo. Za sebe mohu říci, že všední dny v týdnu jsou pro mě dosti stresové, i proto jsem loni přendala děti do církevní školy, která mi vyjde více vstříc, než škola státní. “

Muž č. 5, vyučený jako elektrikář, v současné době podniká v oboru stavebnictví

ad2) „Prostředek k získání peněz, povinnost, náročnost ale i určitý druh rozptýlení. “

ad3) „Byl jsem přibližně 5 let zaměstnaný, ale tenhle druh úvazku mi nevyhovoval, tak rozhodl jsem se postavit se na vlastní nohy a řídit si svou práci sám. Nevím, jestli to jde považovat za kariéru, ale já to vnímám jako určitý seberozvoj a posun. “

ad4) „Rodina pro mě znamená místo klidu a odpočinku. “

ad5) „Jako roli otce, který se musí postarat o blaho všech a finančně je zabezpečit. “

ad6) „Nárůst velké zodpovědnosti především finanční. S tím souvisí i to, že jsem začal více pracovat nejen u nás, v České republice, ale začal jsem jezdit i do zahraničí. “

ad7) „Ne. Ani jsem nad tím nikdy nepřemýšlel. “

ad8) „Povinnosti jsme si nijak zvlášť nerozdělovaly, vše vyplynulo ze situace. Je pravda, že pracuji hodně často v zahraničí, kde pobývám někdy i tři týdny v kuse, tak se manželka musí postarat o všechno, co je potřeba. Méně důležité povinnosti zůstávají na mě a ty plním po návratu. “

ad9) „V práci, v roli zaměstnance jsem skončil chvíli potom, co se nám narodilo druhé dítě, ale s tím to nemělo co dočinění. Začal jsem podnikat z toho důvodu, že už mě role zaměstnance nevyhovovala a potřeboval jsem změnu. “

ad10) „Pro mě je sladování rodinného a pracovního života prakticky nemožné. Když přijmu zakázku, odjedu do zahraničí, povětšinou na jeden až tři týdny. Po návratu mám přibližně stejnou dobu volna a pak zase znovu a pořád takto dokola. Kdybych tedy neměl ženu, která se postará o děti a je takto tolerantní, nemohl bych tuto práci v žádném případě dělat. “

ad11) „To je velmi těžká otázka, hodně záleží na oboru, ve kterém podnikáte a taky na tom, co jste všechno ochotna pro práci obětovat. Když vezmu v potaz své podnikání, tak to je prakticky neslučitelné s rodinným životem. Dovedu si, ale představit podnikání, které je výhodnější než zaměstnání. Je ale potřeba, aby si člověk uměl nastavit jasná pravidla a jimi se řídit. “

ad12) „Co se týče volného času v pracovním období, tak se chodím procházet po okolí, koukám na filmy a odpočívám. Ve volném čase v Čechách většinou doháním vše, co je potřeba kolem domu udělat. A snažím se trávit, co nejvíce času s dětma.“

ad13) „Já prakticky nemám typický týden. Buď jsem v zahraničí a pracuji, a nebo jsem celý týden doma.“

Žena č. 6, vdaná, 37 let, 2 děti, holka (9 let) – navštěvuje základní školu a kluk (5 let) – navštěvuje mateřskou školu, vyučená kadeřnice, v současné době vlastní kadeřnický salón

ad2) „Zábava, koníček, relaxace.“

ad3) „Jako kadeřnice nemám moc kam růst, byla jsem dvakrát zaměstnaná v salónech v Praze. Když jsem otěhotněla, tak jsem se postavila na vlastní nohy a od té doby podnikám.“

ad4) „Štěstí, spokojenost a zázemí. Péče je vše, co souvisí s denní péčí o děti, vaření, úklid.“

ad5) „Rozhodně jako zásadní a naprosto nepostradatelnou.“

ad6) „Všechno, jak v osobním životě, tak v pracovním. Příchod dětí nám obrátil život vzhůru nohama.“

ad7) „Ne, pracovala jsem i s dětma, takže jsem tohle vůbec nemusela řešit. Na mateřské jsem byla pouze 14 s každým dítětem, pak už jsem začala pracovat doma.“

ad8) „Ne, o děti a domácnost se starám prakticky já.“

ad9) „Ne, nikdo. Občas požádám o hlídání babyčky, ale nejedná se o nic pravidelného. Na úklid domácnosti nikoho nemám a to z prostého důvodu, kdybych měla, tak bych byla nervózní, že to neudělá tak, jak chci a uklízím já.“

ad10) „Ano, přestala jsem pracovat na plný úvazek a založila jsem si vlastní kadeřnictví. Hlavně, abych nemusela daleko odjíždět a mohla si přizpůsobit práci dětem a rodině.“

ad11) „Z počátku jsem pracovala doma, měla jsem tomu uzpůsobenou místnost v baráku, ale nedělalo to dobrotu. Proto jsem si pronajala nebytový prostor a zřídila si vlastní opravdové kadeřnictví. Dneska mám pracovní dobu jasně stanovenou, takže se mi rodinný a osobní život sladuje daleko lépe. Dříve se mi prolínali a přišlo mi, že nedělám ani jedno na sto procent.“

ad12) „Rozhodně podnikání, zkusila jsem si oboje a už bych se zaměstnat nechtěla nechat. Především proto, že jsem pánem svého času, když potřebuji dovolenou, tak si jí udělám. Klienty si objednávám dle potřeby.“

ad13) „Ve volném čase se věnuji dětem a chodím na jógu. Na nic jiného už nezbyvá čas.“

ad14) „Každý týden je u mě stejný, pracovní dobu si přizpůsobuji dětem, jeden den pracuji do večera, protože jsou klientky, které nemají čas v dopoledních hodinách. V této době funguje doma manžel. Jednu sobotu v měsíci také pracuji, ale jinak se o víkendu věnuji dětem a domácnosti.“

Muž č. 6, 39 let, vyučený elektrikář, zaměstnaný na plný úvazek + částečně pracuje jako OSVČ

ad2) „Povinnost, stres, zabezpečení rodiny.“

ad3) „Kariérový postup jsem žádný neměl, pouze změny zaměstnání, nikdy jsem ale nikam nebyl povýšen ne proto, že bych pracoval špatně, ale proto, že jsem pracoval na pozicích, u kterých povýšení nebylo možné.“

ad4) *„Rodina je budoucnost, samozřejmost a pod péčí o rodinu si představím povinnost finančně je zabezpečit. S péčí o ně si vybavím nutnost chodit do práce, abychom měli co jíst, oblékat se apod.“*

ad5) *„Pečovatel, bavič, rozptylovač, oproti mojí ženě, ta děti vychovává a já je spíše rozmazluju.“*

ad6) *„V osobním životě všechno, spousta strachu, ale i zábavy a rozptýlení.“*

ad7) *„Ne.“*

ad8) *„Ne, o domácnost a o děti se stará především moje žena. Ale když je potřeba, tak ji kdykoli zaskočím a pomůžu.“*

ad9) *„Změnu úvazku jsem zvažoval, ale nemělo to s dětmi co dočinění. K plnému úvazku jsem začal ještě podnikat, což bylo jednak kvůli financím a jednak kvůli rozptýlení a získání nových zkušeností.“*

ad10) *„Poměrně těžko, když nejsem v práci, tak jsem na střeše a připojuji antény. Děti během týdne prakticky nevidím a víkendy jsou různé. Někdy pracuji, někdy mám volno, tak se snažím vypomoci doma.“*

ad11) *„Určitě podnikání, člověk je pánem svého času, plánuje si zakázky dle potřeby, má čas na děti, nikdo ho nekontroluje apod. Jediný problém vidím ve financích, které nejsou vždy jisté.“*

ad12) *„Koníčkem je v současné době moje práce v roli podnikatele. Krom rodiny na nic jiného čas nemám.“*

ad13) *„Pracovní týden je velmi hektický, po pracovní době ještě vyřizují soukromé zakázky, které když nestihnu, tak musím vyřizovat o víkendu. Práce je mnoho, času pro rodinu a děti příliš málo.“*

Žena č. 7, 39 let, 2 děti (kluk 11 let a holka 5 let), vyučená kadeřnice, v současné době má vlastní salón v blízkosti domova

ad2) „Možnost seberealizace, být ve styku s lidmi, ale také způsob obživy.“

ad3) „Po škole jsem nastoupila do jednoho luxusnějšího salónu v Praze na pozici pomocnice kadeřnice, kde jsem měla na starost pouze mytí hlav zákazníků a drobný úklid. Následně jsem se vypracovala na pozici kadeřnice, kde jsem setrvala do nástupu na mateřskou. Do narození druhého dítěte jsem byla doma a starala se o rodinu. Následně jsem se vrátila pouze na poloviční úvazek, který mi ale příliš nevyhovoval a tak jsem se rozhodla založit si vlastní salón.“

ad4) „Rodina pro mě znamená všechno, budoucnost, radost, smysl života. A když se řekne péče o rodinu, napadají mě slova jako povinnost, samozřejmost, trpělivost, ale i únava a radost.“

ad5) „Nezbytnou a nepostradatelnou. Děti i manžel jsou zvyklý, že se o ně starám vždy a za jakýchkoli okolností.“

ad6) „Tak jako asi u všech se změnilo úplně všechno. Život se mi obrátil vzhůru nohama. Nejvýraznější změnu, kterou si pamatuji, byla v oblasti práce. Byla jsem zvyklá být denně v kontaktu s lidmi a najednou jsem byla prakticky celý den doma sama, navíc v domě za Prahou, na což jsem si musela dlouho zvykat.“

ad7) „Ne, to mě ani nenapadlo. Jsem zastánce klasické rodiny, muž se stará o finance a žena o domácnost.“

ad8) „Tak vzhledem k tomu, že jsem zůstala s dětma doma, tak bylo jasné, že rodinu a péči jsem měla na starost já, oproti tomu manžel se staral o finance a náročnější práci kolem domu. A vlastně to tak mám až doteď.“

ad9) „S péčí o domácnost mi zpočátku nepomáhal nikdo, krom občasného hlídání od babičky. Když jsem nastoupila na poloviční úvazek, tak mě doma plnohodnotně zastoupila právě ona. Což bylo možné jen proto, že je již v důchodu. Nyní už děti chodí do školy a do školky, takže využíváme pouze občasné hlídání, ale nic pravidelného. Po pár měsících, co jsem si zřídila vlastní podnik, jsme se rozhodli najmout paní na úklid domu a žehlení, s čímž jsem naprosto spokojená. Ušetří mi to mnoho času, který můžu věnovat dětem nebo sobě.“

ad10) „Ano určitě, po konci druhé mateřské, jsem se chtěla vrátit do práce, ale dceru mi nevzali do školky, takže jsme poprosili babičku o pravidelné hlídání dvou dnů v týdnu, protože mi zaměstnavatel umožnil pouze poloviční úvaze. I přes tuto pomoc, jsem trávila spousty času na cestách, což byl hlavní důvod, proč jsem se rozhodla skočit a postavit se na vlastní nohy. Zřídila jsem si tedy salón v blízkosti bydliště.“

ad11) „Nyní bych řekla, že dobře. Klientky si objednávám podle dětí, když mají kroužky děle, tak pracuji děle, jinak pracuji tak, abych je stihla vyzvedávat ze školy. Jednou až dvakrát týdně pracuji až do večera, což se o děti stará babička nebo manžel.“

ad12) „Hodně závisí na oboru, ve kterém podnikáte. Za sebe mohu říci, že podnikání. Jsem pánem svého času, což mi s dětmi naprosto vyhovuje. Je pravda, že na mé výplatě není rodina

příliš závislá. V případě, že by byla, určitě bych musela pracovat každý den do večera, což už by bylo daleko komplikovanější.“

ad13) *„Ve svém volném čase se ráda vzdělávám ve svém oboru, chodím na různé veletrhy a kurzy a také ráda běhám.“*

ad14) *„Každý den pracuji, dva dny do večera, ale manžel a babička mě plnohodnotně zastupují, s úkoly, vařením apod. Zbytek dní se po práci starám o domácnost a zahradu, popřípadě různé výlety s dětmi. Víkend trávím převážně s dětmi, manžel jezdí poměrně často na služební cesty či za zábavou.“*

Muž č. 7, středoškolské vzdělání, v současné době podnikatel v oboru nákupu a prodeje aut

ad2) *„Povinnost, díky které finančně zajišťuju rodinu. Seberealizace, rozptýlení, ale i možnost učit se novým věcem.“*

ad3) *„V současné době jsem podnikatel, jsem sám sobě pánem, takže postup po kariérovém žebříčku u mě není relevantní. Pokud se dá za kariéru považovat i určitý mentální posun, které ho jsem dosáhl díky ukončení zaměstnaneckého poměru a vstupu do podnikání, tak to je moje dosavadní kariéra.“*

ad4) *„Rodina je pro mě na jednu stranu něco samozřejmého, ale na druhou stranu něco čeho si vážím, cením a bez čeho si nedovedu představit život. Péče spočívá ve finančním zabezpečení všech.“*

ad5) *„Asi jako každý otec, cítím zodpovědnost za všechny členy rodiny. Nejen ve smyslu finančního zabezpečení, ale i ve smyslu ochránářství.“*

ad6) *„Krom ohromné zodpovědnosti, kterou si uvědomuji každé ráno, když se probudím až do té doby než večer usnu, tak skoro nic. :) Mé práce se příchod dětí nijak nedotkl.“*

ad7) *„Ne, to rozhodně ne. Podle mě má být na mateřské žena, už to tak bylo od jaktěživa, takže nevidím důvod tento zvyk měnit.“*

ad8) *„Striktně jsme si povinnosti nerozdělovaly. Když jsme oba v práci, tak nám pomáhá babička, která naprosto plnohodnotně zastupuje moji ženu především v péči o děti a domácnost.“*

ad9) *„Ne nezvažoval. Příchod ani jednoho dítěte neměl na mou práci žádný vliv.“*

ad10) *„V týdnu se věnuju převážně práci, která mi zabírá opravdu mnoho času. O víkendu se snažím věnovat dětem. Je to náročné, ale dá se to, když si člověk stanoví nějaká jasná pravidla.“*

ad11) *„Dle mého názoru je vhodnější zaměstnanecký poměr, člověk má pracovní dobu, která když skončí, odchází domů a věnuje se rodině. Na druhou stranu, já už bych to takhle nechtěl. Když si člověk nastaví určitá pravidla při podnikání, která dodržuje a rodina je schvaluje, také to lze. Je ale důležité umět ta pravidla dodržovat.“*

ad12) *„Můj největší koníček jsou čtyřkolky a potápění. Když to jde, jezdíme s kamarády do zahraničí se potápět.“*

ad13) „*Tak asi jaké každého pracujícího, je od pondělí do pátku v práci a víkendy doma, s dětmi na výletě nebo někde s kamarády. Občas se stává, že musím pracovat i o víkendu, ale to je spíše výjimečné.*“

Žena č 8, 41 let, vysokoškolské vzdělání v oboru pedagogika a psychologie, 3dětí (12,10 a 5let), podnikání v oblasti dětské soukromé psychologie

ad2) *„Uspokojení z pocitu platnosti těm, kterým mohu pomoci. Uplatnění svých nastudovaných i v průběhu života získaných znalostí a dovedností v praxi.“*

ad3) *„Po studiu jsem pracovala jako psycholog u policie ČR a následně jako školní psycholog.“*

ad4) *„Rodina má pro mě zcela zásadní význam, je pro mě citové i hmotné zázemí, jistota, zodpovědnost, radost, ale také starost, o děti, prarodiče. Jsme rodina značně rozvětvená, péče je tedy opravdu pestrá. Zahrnuje kromě denních povinností i řešení různých neočekávaných situací. Mimo jiné, ale také pravidelné denní povinnosti, které se týkají školy, zájmových kroužků, návštěvy lékařů, povinnosti spojené s domácností, péče o seniory. To vše je lehce komplikováno vzdálenější MHD, protože žijeme na okraji vesnice.“*

ad5) *„Především jako úklidovo-organizačně-laskavou-občas i ječící.“*

ad6) *„Všechno, především jsem musela přestat chodit do denního zaměstnání a s manželem jsme se přestěhovali na venkov.“*

ad7) *„Nezvažovali.“*

ad8) *„Předem jsme si nic nerozdělovali, každý udělal, co bylo třeba, ale v zásadě funguje klasické dělení na mužské a ženské práce, kromě toho, že manžel hodně vaří a já se víc starám o děti.“*

ad9) *„Pomáhají nám moji i manželovi rodiče, žijeme všichni v jedné vesnici. Občas využívám služby jako mytí oken či hlídání dětí, ale nic pravidelného, využívám to především pro lepší zvládnutí domácnosti.“*

ad10) *„Po prvním dítěti jsem se vrátila do práce na plný úvazek, po třetím jsem začala podnikat. Především kvůli časové náročnosti péče o rodinu.“*

ad11) *„Většinou bez problémů.“*

ad12) *„Záleží na mnoha faktorech (stáří dětí, finanční zabezpečení rodiny, prarodiče-bud' nemohoucí nebo aktivní pomocníci aj.). Vzhledem ke své aktuální situaci, mohu říct, že podnikání.“*

ad13) *„Četba, filmy, sport, přátelé, ale především jsou to děti.“*

ad14) *„Pracovní den začíná poměrně brzy a končí vcelku pozdě, není to ale pravidlem. Přibližně dvě až tři odpoledne máme s dětmi volno a můžeme si někam vyrazit. O víkendu se snažíme o různé kulturní aktivity, chodíme na návštěvy, věnujeme se sportovním činnostem, doháníme školu, apod.“*

Muž č. 8, 44 let, podnikání v oblasti autodopravy, vyučený elektrikář

ad2) *„Relaxace, prostředek k získání financí na obživu rodiny, seberealizace, zábava.“*

ad3) „Po učení jsem nastoupil do ještě soukromé firmy v Praze, kde jsem pracoval až do té doby, než jsem se rozhodl v čem a především s kým rozjedu vlastní business.“

ad4) „Rodina pro mě znamená zázemí, stabilitu, lásku a právě i péči. Péči ve smyslu pomoc a podpora jeden druhého.“

ad5) „Jako tradiční roli otce. V jakém světle se budu dětem ukazovat já, v takovém se zase oni budou ukazovat svým dětem. Cítím zodpovědnost za položení základů mravní a hodnotové stránky v rámci jejich rozvíjející se osobnosti.“

ad6) „Naprosto všechno.“

ad7) „Ne, to ne. Myslím si, že je důvod, proč již od začátku lidské existence bylo ustáleno, že s dítětem zůstává doma žena.“

ad8) „Povinnosti jsme si předem nerozdělovali. Ale funguje u nás klasické členění na ženské a mužské práce. Žena se stará o děti a o domácnost, náročnější práci, zastávám já.“

ad9) „Nezvažoval. Narození dětí se na mé práci nijak neodrazil.“

ad10) „Myslím, že dobře. Skoro všechnen volný čas se snažíme trávit s rodinou dohromady, výlety, dovolenými apod.“

ad11) „Vzhledem k tomu, že se ženou oba podnikáme, jsme spokojený a zvládáme se uplatnit, jak profesní tak rodinné sfěře, tak bych za sebe řekl, že podnikání. Ale samozřejmě záleží na mnoha faktorech, oblasti podnikání apod.“

ad12) „Ve volném čase se především věnuji rodině a dětem. Ale jinak mám rád snad všechny druhy sportů.“

ad13) „Klasicky, od pondělí do pátku jsem v kanceláři a víkendy trávíme s rodinou.“

Žena č. 9, 38 let, vysokoškolské vzdělání v oboru chemie, 3 děti (kluk 11 let, holka 8 let a kluk 6 let), OSVČ – distributor a maloobchodník s dětskými věcmi (kočárky, autosedačky aj.)

ad2) „V první řadě obživa, ale i odpočinek od rodiny a realizace sebe sama.“

ad3) „Po škole jsem pracovala ve dvou zaměstnání na plný úvazek v oboru, který jsem vystudovala. Pracovala jsem s nebezpečnými chemikáliemi, takže v době, kdy jsem se rozhodovala o založení rodiny, jsem musela skončit. Následně jsem byla několik let na mateřské a během této doby začala podnikat.“

ad4) „Rodina pro mě znamená smysl života a i přesto, že mám ráda svou práci, přizpůsobuji ji rodině.“

ad5) „Svou roli vnímám jako zásadní, nepostradatelnou. Především vzhledem k věku dětí a k místu našeho bydliště. Bydlíme ve vesnici, v chatové oblasti, odkud se děti beze mě a bez auta nedostanou do školy, na koníčky, vlastně prakticky nikam.“

ad6) „Naprosto všechno, život dostal konečně ten správný smysl.“

ad7) „Ne, absolutně ne. Chtěla jsem si to užít a taky jsem si to užila, se všemi třemi dětmi.“

ad8) „Prakticky vše je v domácnosti na mně, ale manžel pomáhá, pokud je potřeba. Vzhledem k tomu, že bydlíme v domě, tak těžkou práci kolem domu zastává povětšinou on a na mě je ten zbytek.“

ad9) „S péčí o domácnost i rodinu mi nepomáhá nikdo. I přesto, že v současné době máme krom domácnosti a dětí menší farmu (slepice, králíky, koně a dvě ovečky), vše zastávám sama. Beru to jako moji povinnost a moje království, o které se chci starat a budovat si ho sama.“

ad10) „Ano, především z toho důvodu, že práce s nebezpečnými chemikáliemi nelze provozovat v těhotenství. Tuto profesi jsem musela opustit již v době, kdy jsme se s manželem rozhodli založit rodinu a já jsem následně začala podnikat.“

ad11) „Už dobře, zpočátku to bylo náročné, nyní hodně vedu děti k samostatnosti. Jsou naučené se o sebe postarat sami v době, kdy pracuji. I přesto, že pracuji doma, to u nás vypadá, jako kdybych byla v zaměstnání, mimo domov.“

ad12) „Pro lepší sladění práce a rodiny je podle mě lepší být podnikatelkou, mám jasně stanovená pravidla, od kdy do kdy pracuji, které nejen já, ale i děti a manžel respektují.“

ad13) „Mými koníčky je naše malá farma, především projížďky na koni a procházky se psy.“

ad14) „Pondělí až pátek pracuji z domova, od té doby, co děti odvezu do školy do cca 15:30, kdy je ze školy vyzvedávám, následuje příprava dětí do školy a péče o rodinu. Když přijde manžel z práce jedu jednou až dvakrát týdně s koněm na vyjížďku. Víkendy věnuji rodině, práci v domácnosti, a když zbyde čas, trénuji koně.“

Muž č. 9, 40 let, středoškolské vzdělání s maturitou, práce na plný úvazek v IT společnosti v jedné nejmenované firmě v Praze

ad2) „Práce pro mě znamená prostředek k získání peněz, nejen pro své účely ale i pro zabezpečení rodiny.“

ad3) „Kariérový postup je pro mě dosti tabu. Od ukončení střední školy jsem nastoupil na pozici IT technika v jedné Pražské společnosti a na této pozici jsem stále. Vzhledem k tomu, že máme s manželkou menší farmu, se kterou se pojí velké starosti, tak není možné, abych měl vedoucí pozici, se kterou se pojí vyšší časová náročnost, než mám nyní.“

ad4) „Rodina je základ a smysl života. V určitém slova smyslu i rozptýlení od pracovního režimu.“

„Pod péčí o rodinu si představím povinnosti spojené s finančním zabezpečením rodiny, jako nákup jídla, placení kroužků apod.“

ad5) „Jsem zastánce klasického rozdělení rolí, tedy moje žena se stará o rodinu, o výchovu dětí a já mám na starost finance, abychom měli co jíst a občas si vyjet i na nějaký výlet.“

ad6) „Musel jsem se naučit finančně zabezpečit větší počet členů rodiny, omezit své volnočasové aktivity a více se věnovat ve volném čase rodině.“

ad7) „Rozhodně ne, podle mě by měla být na rodičovské dovolené žena. Ale na druhou stranu, nemuset chodit 4 roky do práce, taky nezní špatně.“

ad8) „Povinnosti jsme si nijak striktně nerozdělovali. Péče o děti a domácnost je spíše v rukách mé ženy, já mám na starost finance. Není to ale pravidlo. Pokud je potřeba uvařit, tak uvařím. Jinak takové ty běžné chlapské práce, jako například sekání dříví nebo opravy baráku, tak o to se snažím postarat já.“

ad9) „Ne, rozhodně ne. Finanční ohodnocení za poloviční úvazek by rozhodně na obživu domácnosti nestačily.“

ad10) „Rodinný a pracovní život se sladuje poměrně těžce. Je potřeba, aby člověk měl ještě nějaký svůj volný čas, aby se zrelaxoval, odpočinul si a nabil energii na další týden. Během pracovního týdne je prakticky nerealné se věnovat rodině a dětem, takže se snažím, abychom o víkendu měli nějaké společné aktivity.“

ad11) „To je velmi těžké posoudit. Moje žena podniká, ale má pevně nastavená pravidla, od kdy do kdy pracuje, a mohu říci, že se jí to poměrně daří dodržovat. Ale zase na úkor toho, že svůj podnik nemůže dále rozvíjet. Což také souvisí s financemi, které jsou závislé na velikosti podniku. Já jakožto zaměstnanec mám jistotu v příjmu a nemusím se každý měsíc bát, zda budeme mít na zaplacení všech poplatků. Podle mě je tedy lepší, aby alespoň jeden z rodiny byl zaměstnaný i na úkor času stráveného s rodinou. Což jsem v našem případě já.“

ad12) „Ve volném čase se věnuju farmě a péči o zvířata. Ale mým velkým koníčkem je teď letectví, takže o víkendu jednou za dva týdny chodím létat.“

ad13) „Běžný týden bych rozdělil na pracovní a odpočinkový. Pondělí až pátek je pracovní, přibližně do čtyř jsem v práci, pak ale přichází čas na práci doma kolem domu a na farmě. O víkendu se snažím věnovat dětem nebo chodím létat.“

Žena č. 10, vysokoškolské pedagogické vzdělání, 2 děti (10 a 12 let), podnikatelka – vlastní fit centrum

ad2) „*Výdělek, sebeuplatnění, radost.*“

ad3) „*Podnikám sama na sebe, takže postup není možný. Dříve jsem pracovala jako učitelka na prvním stupni, kde kariérní postup taktéž nebyl možný*“

ad4) „*Rodina znamená štěstí a domov. Péče o rodinu především každodenní zajištění chodu celé domácnosti a dětí.*“

ad5) „*Jako nejhlavnější a nejdůležitější roli v mém životě.*“

ad6) „*Naprosto všechno.*“

ad7) „*Ne.*“

ad8) „*Partner po dobu trvání mateřské i rodičovské vydělával peníze a já se starala o děti i celou domácnost. Od té doby, co chodím do práce, se o starost o děti dělíme, ale starost o domácnost je stále na mně.*“

ad9) „*Občas děti hlídaly babičky nebo paní na hlídání, ale nic pravidelného. Jednalo se spíše o večerní hlídání, abychom si mohli s manželem někam vyrazit někam za kulturou.*“

ad10) „*Ano, přestala jsem pracovat jako učitelka a po rodičovské dovolené jsem začala podnikat. Mým snem vždy bylo vlastnit fit centrum, a když se naskytla příležitost, využila jsem ji.*“

ad11) „*Můžu říct, že sladování rodinného a pracovního života nevnímám příliš dramaticky. Rodinný život má samozřejmě přednost, ale seberealizace je pro mě také důležitá*“

ad12) „*Nemyslím si, že je možné rozhodnout, zda je lepší zaměstnání nebo podnikání. Záleží na mnoha aspektech. Za sebe ale mohu říct, že lépe sladuji rodinu v tomto období, když podnikám.*“

ad13) „*Volný čas ráda trávím výlety do přírody, procházkami se psem, posezením s kamarády. Cvičím nebo si čtu.*“

ad14) „*Všední dny trávím dopoledne v práci, odpoledne rozvozem dětí na kroužky, nákupem, vařením, úklidem, večer pak většinou odpočinkem u televize.*“

Muž č. 10, středoškolské vzdělání s maturitou, zaměstnán na plný úvazek v jedné nejmenované společnosti v Praze

ad2) „*Budoucnost, seberealizace, způsob zabezpečení rodiny, odreagování, ale i povinnost.*“

ad3) „*Po škole jsem nastoupil jako řadový, běžný pracovník a postupem času přišlo pár povýšení, ale řekl bych, že tak nějak přirozeně.*“

ad4) „*Zázemí, relaxaci, zábavu, ale i strach a zodpovědnost. Moje péče spočívá především ve finančním zabezpečení rodiny.*“

ad5) „*Otce, manžela, kamaráda, ochránce.*“

ad6) „Naprosto všechno, život začal nabírat úplně jiný směr.“

ad7) „Ne, to rozhodně ne, myslím, že je důvod, proto, aby na mateřské zůstávaly ženy.“

ad8) „Povinnosti vyplynuly ze situace, ale považuji nás za klasickou rodinu, žena se stará o domácnost a děti, já jsem spíše v práci. Zastávám doma spíše tu klasickou mužskou práci. Myslím, že vždycky když je potřeba, tak manželku dokážu zastoupit.“

ad9) „Ne, to se mě nijak netýkalo.“

ad10) „Tak nějak normálně, jak mi práce dovolí. Snažím se co nejvíce volného času trávit s dětmi, ale ne vždy mi to pracovní povinnosti dovolí.“

ad11) „Záleží na tom, v čem se podniká, a kdo podniká. Moje žena podniká, má vlastní, malé fitness centrum a řekl bych, že jí to vyhovuje daleko více než v zaměstnání, ale dovedu si představit i podnikání, které prakticky nejde skloubit s běžným rodinným životem.“

ad12) „Moje láska je motorka, rád se jezdím projíždět do přírody, ideálně do zahraničí, Rakousko, Itálie. Ale jinak svůj volný čas trávím s dětmi a manželkou. Poměrně často chodíme večer za kulturou, na různé koncerty, divadla apod. Někdy i s dětma a někdy prostě sami, občas je to potřeba.“

ad13) „Tak to je jednoduché, pondělí až pátek jsem naprosto pracovně vytížen a víkend věnuji rodině.“